

тыя несгоды ся подвигнжъ полскій родолюбець Иванъ остророгъ.

Прѣзъ XIV а най-много прѣзъ XV-ый вѣкове полскыти болѣре ся посилии та станжли едно привилегеровано тѣло съ законодателнж власть у Полшж, а граждане-ти си изгубили вліяніе-то и народъ-ть останжль да зѣе въ уста на силны-ты. Болѣри-ти стѣснили и кралевскж-тж власть та обрѣнжли Полшж на еднж аристократическо-демократическж републикж, и тіи станжхъ нейцъ прѣдставитель. И така въ това врѣмя, кога-то по Германіј, Чесско, Московіј и другадѣ владѣтелева-та власть расла та създавала самовластнж Монархіј, у Полшж наопакы владѣтель-ть все повече и повече губилъ отъ власть-тж си доклѣ най-сѣтнѣ станжль орждіе на силны-ты болѣры. Дрѣжавно-то устройство на Полшж донѣкждѣ си было добро защо-то неоставляло владѣтеля да стане самоволенъ деспотъ, нѣ най-сѣтнѣ то докара дрѣжавж-тж въ пропасть, защо-то на мѣсто еднж главж зели да владать много главы, а съ тва ся оттворилъ широкъ путь на всякахъ вѣтрѣшны и вѣнкашны сплетни и сводове, кон-то лесно могохж да употребѣять неразбрано-то болѣдство като орждіе за погыбель на Полшж.

Освѣнь това у Полшж ся появихж вѣроисповѣдны размирицы, кон-то по духа на тогавашно врѣмя, минували и на политическо поле. Хуситско-то движеніе подвигнж наистинж у Чесско словенскж-тж народность нѣ отъ другж странж прѣпрѣчи ся на тѣсный съїзъ между Чехы-ты и Поляцы-ты. Латинско-то священство у Полшж вѣспрѣло Поляцы-ты отъ да ся дружить съ „кривовѣрны-ты“ Чехы. А пакъ кога-то ся придружихж съ Полшж много русски земи, Католическо-то священство ся спрѣчка и съ православны-ты по Полшж и Литвж. Владѣтельный родъ на Ягелоны-ты за святж длѣжность почель да распространя католичество-то и между православны-ты си подложницы (вассалы) и то повече по случай, че единъ Митрополитъ по тыя русски земи быль пристанжль на флорентинскж-тж уніїж между Источнж-тж и Западнж-тж цркви. Нѣ русский народъ не пріяль уніїж-тж и тя испрѣво, ако и да пропаднжла кога-то протестанство-то въ XVI-ый вѣкъ си намѣрило много врѣлы приврѣженцы по Полшж и Литвж, испослѣ пакъ ся подновила за голѣмж тщетж на дрѣжавж-тж и на народа.